

...Αν και πώς μπορούμε να πιάσουμε αυτόν τον ταύρο από τα κέρατα!

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Αποκαλύπτοντας το προφανές

Η κακοδαιμονία της ανθρώπινης σχέσης στη σύγχρονη κοινωνία, λοιπόν, έχει τουλάχιστον αυτό το καλό: Δεν επιτρέπει πια να παραβλέπουμε το προφανές. Επειδή το παραβλεπόμενο -ογκόλιθος- μας συνθλίβει. Μας βγάζει πια τα μάτια. Και μας αναγκάζει, έστω και θολά, έστω κι αν είμαστε ανέτοιμοι, έστω κι αν δεν θέλουμε, να δούμε ότι εδώ κάτι δεν πάει καθόλου καλά. Ν' αντιληφθούμε ότι το τίμημα της παράβλεψης είναι μοιραίο: Εσωτερική κενότητα και ανισορροπία, φρενήρης παράσταση για το τίποτα, παχυδερμοσύνη, μοναξιά κι ερημιά, που με τίποτα δεν τ' αντιρροπούν γυαλιστερά στολίδια, αστραφτερά κοπάδια, οι μάσκες και τα δήθεν, το λίφτινγκ και του νου και της μορφής, ουσίες χημικές ή νοερές που τάχα ναρκώνουν τα άλγος, οι κούφιος κουβέντες του είδους «να περνάω καλά» και τα παρόμοια. ([περισσότερα...](#))